

20. november 2009

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 2. december 2009

Dagsorden 1. udgave

- FF 1. Finansielle tjenesteydelser – Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)
- Generel indstilling
KOM (2009) 501, 502, 503
2. Skat
- a) Omvendt betalingspligt for moms ved handel med CO2-kvoter mv.
 - Generel indstilling
KOM(2009)511
 - b) (evt.) Postmoms
 - Politiske retningslinjer
KOM(2003) 234
 - c) Rentebeskatningsdirektivet
 - Politisk indstilling
KOM(2008) 552
 - d) Inddrivelsesdirektivet
 - Generel indstilling
KOM (2009)28
 - e) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
 - Generel indstilling
 - f) (evt.) Grænseoverskridende solidarisk hæftelse ved momssvig
 - Politisk enighed
KOM(2008)805
3. Skat
- a) Anti-svigsaftaler med Liechtenstein og andre tredjelande
 - Drøftelse om forhandlingsmandater
 - b) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning
 - Rådkonklusioner vedr. adfærdskodeksarbejdsgruppens rapport
4. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
- a) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
 - Vedtagelse af rådsbeslutninger og rådshenstillinger

- b) Supplement til Belgiens opdaterede stabilitetsprogram 2009-2012
 - Vedtagelse af rådsudtalelser

- 5. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009
 - a) Finansielt tilsyn
 - Orientering om fremskridt
 - KOM (2009) 499, 500, 501, 502, 503

 - b) ECOFIN's bidrag til drøftelsen af Lissabonstrategien efter 2010
 - Rådskonklusioner

 - c) Finansielle exitstrategier
 - Rådskonklusioner

- 6. Finansielle tjenesteydelser
 - a) (evt.) Fælles eurobetalingsområde, SEPA
 - Rådskonklusioner
 - KOM (2009) 471

 - b) Derivatmarkeder
 - Rådskonklusioner
 - KOM (2009) 563

 - c) Styrkelse af rammerne for finansiel stabilitet i EU
 - Rådskonklusioner
 - KOM (2009) 561

- 7. Eventuelt

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Erhvervsudvalgets ansvarsområde:

- 1) Finansielle tjenesteydelser – Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)
 - Generel indstilling
KOM (2009) 501, 502, 503

- 5) Forberedelse af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009
 - a) Finansielt tilsyn
 - Orientering om fremskridt
KOM (2009) 499, 500, 501, 502, 503

 - c) Finansielle exitstrategier
 - Rådskonklusioner

- 6) Finansielle tjenesteydelser
 - a) (evt.) Fælles eurobetalingsområde, SEPA
 - Rådskonklusioner
KOM (2009) 471

 - b) Derivatmarkeder
 - Rådskonklusioner
KOM (2009) 563

 - c) Styrkelse af rammerne for finansiell stabilitet i EU
 - Rådskonklusioner
KOM (2009) 561

Dagsordenspunkt 1: Finansielle tjenesteydelser – Et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS)

Resumé

Kommissionen har den 23. september fremlagt forslag vedr. en ny finansiel tilsynsstruktur mellem de nationale tilsyn i EU (ESFS), som bl.a. omfatter oprettelsen af tre nye EU-tilsynsorganer (ESA'er). ESA'erne foreslås givet beføjelser til at fastsætte bindende tekniske tilsynsstandarder, bistå ved sager om overtrædelser af fællesskabslovgivningen, udføre visse krisehåndteringsopgaver og mægle i tvister mellem nationale tilsyn. Formandskabet sigter efter politisk enighed om ESFS på det kommende møde. Forslagene indgår sammen med forslaget om oprettelse af et europæisk råd for systemisk risiko (ESRB) i en samlet pakke for en ny struktur for finansielt tilsyn i EU, som ligger i forlængelse af konklusionerne fra ECOFIN og DER i juni, og som ventes forelagt for DER i december.

Baggrund

Kommissionen har den 23. september 2009 fremlagt en pakke med forslag vedr. et nyt europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS – European System for Financial Supervision), som omfatter etableringen af tre nye EU-tilsynsorganer (ESA'er – European Supervisory Authorities).

Forslagene udmønter konklusionerne fra ECOFIN-mødet den 9. juni 2009 og DER den 18.-19. juni 2009 på baggrund af Kommissionens meddelelse af 27. maj 2009. Forslagene bygger oprindeligt på anbefalingerne fra de Larosièr-arbejdsgruppen fra februar 2009.

Der blev opnået politisk enighed om oprettelse af et europæisk råd for systemisk risiko (ESRB) på ECOFIN i oktober. Formandskabet sigter efter politisk enighed om ESFS på det kommende møde, med henblik på en samlet forelæggelse for DER den 10.-11. december af hele den nye tilsynsstruktur.

Indhold

Kommissionens forslag vedr. ESFS består i udkast til forordninger, der etablerer tre separate EU-tilsynsorganer ift. hhv. banker (EBA - European Banking Authority), værdipapirer (ESMA - European Securities and Markets Authority) og forsikring/pension (EIOPA - European Insurance and Occupational Pensions Authority). Efterfølgende kommer konsekvensændringer i en række konkrete sektordirektiver på det finansielle område som følge af oprettelsen af EU-tilsynsorganerne, som forventes drøftet på et senere rådsmøde.

De tre EU-tilsynsorganer erstatter og overtager de nuværende opgaver for de eksisterende tre tilsynssamarbejdsudvalg for hhv. banker (CEBS – Committee of European Banking Supervisors), værdipapirer (CESR – Committee of European Securities Regulators) og forsikring/pension (CEIOPS – Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors). I lighed med de eksisterende tilsynssamarbejdsudvalg er de nye EU-tilsynsorganer sammensat af repræsentanter fra tilsynsmyndighederne i hvert af de 27 EU-lande.

I tillæg til de eksisterende tilsynssamarbejdsudvalgs nuværende opgaver foreslår Kommissionen at give de nye EU-tilsynsorganer beføjelser til at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder, bistå ved sager om overtrædelser af fælles-

skabslovgivning, udføre visse krisehåndteringsopgaver og mægle i tvister mellem nationale tilsyn.

Endelig ventes ESMA skulle udøve de direkte tilsynsbeføjelser overfor kreditratingbureauer, herunder registrering og kontrol i overensstemmelse med den kommende forordning om kreditratingbureauer.

Hertil kommer en række koordinerende og rådgivende opgaver, som ikke adskiller sig væsentligt fra de opgaver, der i dag ligger i tilsynssamarbejdsudvalgene. Det gælder f.eks. at koordinere arbejdet i de grænseoverskridende tilsynskollegier, som er under oprettelse, at fungere som kontaktpunkt for tilsyn fra tredjelande og at afgive holdninger i forbindelse med fusionsager. EU-tilsynsorganerne vil også få til opgave at udvikle og fremme bedste praksis for tilsynsvirksomhed gennem forskellige analyser af finanstillens virksomhed i de forskellige lande.

Udover disse ændringer, som beskrives nærmere herunder, forbliver den nuværende organisering af regulering og tilsyn i EU uændret, idet de nationale tilsyn fortsat varetager det konkrete tilsyn med de finansielle virksomheder i øvrigt, ligesom etableringen af de nye EU-tilsynsorganer ikke berører rammerne for udarbejdelsen af fællesskabslovgivning på området (Rådet og Europa-Parlamentet i forening) eller for Kommissionens gennemførelsesbeføjelser indenfor nærmere afgrænsede områder (komitologi-proceduren).

Bindende tekniske standarder

EU-tilsynsorganerne skal ifølge forslaget kunne fastlægge udkast til bindende tekniske standarder for tilsynet indenfor specifikke tekniske områder, der udpeges i de konkrete direktiver, som f.eks. kapitalkravsdirektivet. Anvendelsesområdet for bindende tekniske standarder foreslås udviklet indenfor områder, hvor detaljerede metodiske eller kvantitative standarder er nødvendige for at sikre konsistent anvendelse af bestemte regler, og hvor der er mindre behov for tilsynsmæssige vurderinger. Derudover er det områder, hvor det kan være en fordel med en fælles tilgang til rapportering eller offentliggørelse, fx i forhold til at udvikle et ensartet rapporteringsformat på bankområdet inden 2012, samt områder hvor det vil være en fordel med en ensartet tilgang til samarbejde, herunder i forhold til risikovurdering og informationsudveksling fx i situationer, hvor et værtslands tilsyn efterspørger oplysninger fra hjemlandets tilsyn. Dette instrument skal bl.a. ses i forlængelse af ønsket om en "single rulebook", dvs. en lovgivningsmæssig ramme, der sikrer ens implementering af EU-regler i de nationale lovgivninger, men det ligger i forslaget, at sådanne standarder alene skal vedrøre tekniske forhold og ikke berøre beslutninger om tilsynspolitikken, som fortsat vil ligge hos Rådet/Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Kommissionen vil i praksis skulle vedtage sådanne udkast til bindende tekniske standarder gennem en efterfølgende beslutning eller forordning, før de kan træde i kraft. Når en bindende teknisk standard er vedtaget, vil denne indgå som en del af fællesskabsretten. Der lægges i forslaget op til, at Kommissionen i særlige tilfælde kan ændre på standarden før vedtagelse eller undlade at vedtage denne helt eller delvist, hvis dette er nødvendigt af hensyn til fællesskabets interesse. I

sådanne tilfælde skal Kommissionen imidlertid give det pågældende EU-tilsynsorgan mulighed for at ændre på sit udkast til standarder på baggrund af Kommissionens tilbagemelding, før Kommissionen vedtager standarden.

De tre eksisterende tilsynssamarbejdsudvalg vedtager allerede i dag standarder inden for lignende tekniske områder, som dog ikke er bindende. EU-tilsynsorganerne vil fortsat have mulighed for at fastlægge sådanne vejledende (ikke-bindende) tekniske standarder, ligesom de vil have mulighed for at opløfte eksisterende, ikke-bindende standarder til bindende standarder, hvis der gives mulighed herfor i de pågældende direktiver.

Sager om eventuelle overtrædelser af fællesskabsretten

EU-tilsynsorganerne vil ifølge forslaget desuden få mulighed for at adressere situationer, hvor det vurderes, at nationale tilsyn afviger fra gældende fællesskabslovgivning, herunder de ovenfor omtalte bindende tekniske standarder. Dette instrument berører ikke de eksisterende muligheder for at indbringe et land for EF-domstolen for overtrædelse af fællesskabslovgivningen.

Hvis et EU-tilsynsorgan vurderer, at en national tilsynsmyndighed overtræder gældende fællesskabslovgivning, kan denne rette en henstilling til den pågældende tilsynsmyndighed og angive, hvad tilsynsmyndigheden skal tage af skridt for at efterleve fællesskabslovgivningen. Hvis den nationale tilsynsmyndighed ikke efterkommer denne henstilling indenfor én måned, kan Kommissionen på denne baggrund rette en formel holdning mod den pågældende nationale tilsynsmyndighed og pålægge denne at foretage de nødvendige foranstaltninger for at efterleve fællesskabslovgivningen.

I ekstraordinære tilfælde, hvor den pågældende tilsynsmyndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, har EU tilsynsorganet beføjelser til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der er rettet til finansielle virksomheder. Disse beføjelser er begrænset til ekstraordinære tilfælde, hvor den pågældende tilsynsmyndighed ikke efterlever en henstilling eller formel holdning, der er rettet til den, og hvor fællesskabslovgivningen finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder i henhold til gældende eller kommende EU forordninger, og såfremt en sådan afgørelse er nødvendig inden for en kort tidsramme for at sikre en opretholdelse eller genopretning af neutrale konkurrencevilkår, eller at sikre en ordentlig funktion og integritet af det finansielle system. EU-tilsynsorganets afgørelse tager forrang for tidligere afgørelser truffet af den nationale myndighed vedrørende samme spørgsmål.

Mægling i tvister mellem nationale tilsyn

EU-tilsynsorganerne foreslås tillige i visse situationer at kunne mægle i tvister mellem nationale tilsyn på tværs af landene. Mægling vil kun kunne finde sted indenfor områder, der i forvejen ifølge fællesskabsreglerne kræver fællesbeslutning, samarbejde og koordinering mellem forskellige nationale tilsynsmyndigheder. Mæglingen vil først ske efter de implicerede tilsyn har haft mulighed for at

løse uoverensstemmelsen bilateralt.¹ Herefter vil mæglingen tage form af en beslutning rettet til den pågældende tilsynsmyndighed.

Såfremt den pågældende myndighed herefter ikke retter sig efter EU-tilsynsorganets beslutning, vil EU-tilsynsorganerne kunne træffe afgørelse direkte rettet mod det pågældende lands finansielle virksomheder for at sikre gennemførelsen af EU-tilsynsorganets beslutning som led i mæglingen. EU-tilsynsorganets afgørelse tager forrang for tidligere afgørelser truffet af den nationale myndighed vedrørende samme spørgsmål.

Håndtering af krisesituationer

De nye EU-tilsynsorganer er også tiltænkt en rolle i håndtering af krisesituationer med en EU-dimension. Udover at understøtte koordinering og informationsudveksling mellem de enkelte nationale tilsyn vil EU-tilsynsorganerne også kunne træffe beslutninger, der pålægger de nationale finanstillsyn konkrete forpligtelser i krisesituationer i overensstemmelse med den konkrete lovgivning, som falder inden for de pågældende EU-tilsynsorgans område. EU-tilsynsorganet har imidlertid kun mulighed for at træffe sådanne beslutninger, såfremt Kommissionen efter inddragelse af Rådet og ESRB allerede har konstateret og meddelt, at der foreligger en krisesituation, som berettiger til sådanne beslutninger fra EU-tilsynsorganets side. Kommissionen skal mindst én gang om måneden vurdere, om der fortsat eksisterer en krisesituation.

Sammensætning og governance

Beslutningskompetencen i hvert af de nye EU-tilsynsorganer vil være forankret i et "Board of Supervisors" sammensat af direktørerne for den relevante tilsynsmyndighed i hvert EU-land.² Som observatører deltager én repræsentant fra hhv. Kommissionen, ECB, ESRB og de øvrige to EU-tilsynsorganer. Board of Supervisors kan derudover vælge at indbyde øvrige observatører.³

Board of Supervisors udpeger desuden for 5 år ad gangen en formand og en direktør, som skal varetage deres embede på fuld tid, og som deltager i møder i Board of Supervisors uden stemmeret. Beslutninger vil i udgangspunktet træffes med simpelt uvægtet flertal, bortset fra fastsættelsen af tekniske standarder, som vil skulle fastlægges med kvalificeret flertal (vægtet som i Rådet).

Board of Supervisors udpeger i sin midte desuden et snævrere Management Board bestående af seks medlemmer plus formanden. Hvert af de tre EU-tilsynsorganer vil desuden i sit arbejde skulle konsultere en fast kreds af interessenter repræsenteret i en "Stakeholder Group" med repræsentanter fra industrien, forbrugere o.l.

¹ I de tilfælde, hvor der allerede i dag er foreskrevet konkrete processer i de enkelte direktiver for at løse uoverensstemmelser mellem nationale tilsyn, vil EU-tilsynsorganernes mægling som udgangspunkt ligge i forlængelse af, at sådanne foreskrevne processer er udtømt. Dette vil dog også afhænge af, hvordan de konkrete direktiver måtte blive tilrettet som konsekvens af en nye tilsynsstruktur.

² I de tilfælde, hvor det finansielle tilsyn ikke ligger i den nationale centralbank, som det f.eks. er tilfældet i Danmark, kan de nationale tilsynsmyndigheder vælge at medbringe en repræsentant for det pågældende lands centralbank som observatør.

³ Det er således sandsynligt, at EU-tilsynsmyndighederne vil vælge at indbyde observatører fra de finansielle tilsyn i EØS-landene uden for EU, herunder Island og Norge, som det er tilfældet i de nuværende tilsynssamarbejdsudvalg.

Der foreslås desuden oprettet én fælles ankeinstans (Board of Appeal) for de tre EU-tilsynsorganer, for hvilken visse af disses afgørelser kan indbringes. Det gælder EU-tilsynsorganernes beslutninger og afgørelser inden for mægling, krisehåndtering og sager vedr. overtrædelse af fællesskabslovgivningen.

Det Europæiske Råd og ECOFIN har i sine konklusioner om den nye tilsynsstruktur opstillet en generel betingelse om, at de nye EU-tilsynsorganers virke ikke i sig selv må medføre, at landene pålægges fiskale byrder (som led i finansiering af bankredninger o.l.). Der etableres derfor en klausul, som medlemslandene kan påkalde sig i forbindelse med konkrete beslutninger fra EU-tilsynsorganerne, som vedrører enten mægling eller krisehåndtering. Herefter vil ECOFIN afgøre, om den pågældende beslutning skal fastholdes eller ej.

EU-tilsynsorganerne vil i udgangspunktet basere deres arbejde på oplysninger, der stilles til rådighed af de nationale tilsynsmyndigheder, men vil i særlige tilfælde kunne anmode om oplysninger fra andre nationale myndigheder (centralbanker, statistikbureauer o.l.) og i sidste ende direkte fra de enkelte finansielle virksomheder. Anmodning om oplysninger fra andre end de nationale tilsynsmyndigheder forudsætter begrundede forespørgsler, og at EU-tilsynsorganerne holder de pågældende nationale tilsynsmyndigheder informeret om sådanne forespørgsler.

Der er lagt op til en evaluering af den nye tilsynsstruktur tre år efter start, og herefter hvert tredje år.

Hjemmelsgrundlag

Kommissionens forslag til forordninger vedr. etablering af de tre nye tilsynsorganer har hjemmel i Traktatens artikel 95, som er omfattet af den fælles beslutningstagning i Traktatens artikel 251.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslagene bidrager til at afhjælpe de svagheder i det finansielle tilsyn, som krisen har blotlagt, og at de er i overensstemmelse med målsætningen om at sikre et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser ved at forbinde de nationale tilsynsmyndigheder i et stærkt netværk på fællesskabsniveau. I lyset af, at det daglige tilsyn med de finansielle virksomheder forbliver hos de nationale tilsynsmyndigheder er det Kommissionens vurdering, at der er tale om velafbalancerede forslag, der er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen vurderer ligeledes, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt støtte til de Larosière-rapportens anbefalinger, men har ikke udtalt sig om Kommissionens meddelelse af 27. maj eller Kommissionens konkrete forslag af 23. september. Der har endnu ikke været substansdrøftelser i Europa-Parlamentet vedr. Kommissionens konkrete forslag.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Kommissionens forslag har karakter af en række forordninger, der alle finder direkte anvendelse i medlemslandene.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at den nye tilsynsstruktur kan medføre et behov for konkrete tilpasninger i dansk lovgivning efterfølgende. Bl.a. vil lov om finansiel virksomhed skulle revideres for at muliggøre videregivelse af oplysninger til de nye EU-tilsynsorganer.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag har ingen statsfinansielle konsekvenser for Danmark udover indvirkningen på EU's budget. De tre nye europæiske tilsynsorganer skal finansieres dels fra EU-budgettet dels fra landenes finansielle tilsynsmyndigheder, som i Danmark finansieres gennem bidrag fra de finansielle virksomheder.

Bl.a. på baggrund af nye opgaver og en større stab, er der lagt op til en forøgelse af budgetterne for de tre nye EU-tilsynsorganer sammenlignet med de eksisterende budgetrammer for de tre tilsynssamarbejdsudvalg, som EU-tilsynsorganerne erstatter. De totale samlede omkostninger ved at etablere EU-tilsynsorganerne forventes at være EUR 37,3 mio. årligt, voksende til EUR 68,4 mio. årligt efter 3 år. I perioden 2011-2014 vil der være tale om totaludgifter på EUR 217,6 mio. (2009-prisniveau). Der er det seneste forslag lagt op til, at EU-budgettet finansierer 40 pct. af disse udgifter, svarende til EUR 87 mio. Danmark finansierer ca. 2 pct. af EU's udgifter, hvilket svarer til en statslig udgift ved tilsynsorganerne på ca. 13,1 mio. kr. fra 2011 til 2014.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens forslag forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet initiativerne forventes at mindske risikoen for finansielle kriser i fremtiden og bidrager til et stabilt indre marked for finansielle ydelser.

Høring

Der har tidligere været foretaget høring i EU-specialudvalget for finansielle tjenesteydelser vedr. Kommissionens meddelelse af 27. maj 2009 vedr. en ny tilsynsstruktur, som ligger til grund for de konkrete lovgivningsforslag, som denne sag omhandler. Resultatet af daværende høring er gengivet i den kommenterede dagsorden for ECOFIN-mødet den 20. oktober, som blev forelagt for Folketingets Europa-udvalg den 16. oktober 2009, og hvortil der henvises.

Der har derudover været foretaget høring i EU-specialudvalget for finansielle tjenesteydelser vedr. Kommissionens tilsynspakke af 23. september 2009 og de konkrete lovgivningsforslag. Høringen resulterede i nedenstående holdninger for så vidt angår ESFS:

Finansrådet (FR) kan i det hele henholde sig til sine tidligere afgivne bemærkninger. FR finder af retssikkerhedsmæssige grunde, at det er væsentligt, at der forekommer en klar linje for begrebet "tekniske standarder", da forslaget på dette punkt kun indeholder generelle formuleringer. FR finder, at vedtagelsen af udkast til retningslinjer bør finde sted på et ikke-vægtet grundlag, således at hvert medlem i tilsynsmyndigheden har "én stemme", og FR henviser til, at dette også gælder i ECB's Styrende Råd og i de eksisterende EU-agenturer. FR finder, at finansierin-

gen af den nye tilsynsstruktur skal finde sted på et fuldt harmoniseret grundlag, og henviser til, at der mellem medlemslandene eksisterer store forskelle i finansieringen af de nationale finanstillsyn, idet disse kan være finansieret helt eller delvist af bankerne under tilsyn og/eller være skattefinansieret. Ifølge FR er det afgørende nødvendigt for at skabe "level playing field" for bankerne i EU at finansieringen harmoniseres. Hertil kommer, at FR finder, at bankernes finansiering af omkostningerne til EBA bør begrænses til omkostningerne til udøvelsen af tilsynet med de pågældende institutter. FR bemærker vedr. administrative byrder, at man med den nye finansielle tilsynsstruktur i vid udstrækning har haft tilsynet med store internationale bankkoncerner for øje. Dette kan ifølge FR have som utilsigtet konsekvens, at der lægges store administrative byrder også de mindre pengeinstitutter, som ikke har en international dimension, hvilket FR ikke finder rimelig.

Realkreditrådet (RR) tilslutter sig den foreløbige danske holdning fremlagt i specialudvalgsnotatet. I forhold til mikrotilsynet understreger RR, at den har særlig fokus på de beføjelser, som tillægges de nye tilsynsmyndigheder. For RR er det afgørende, at disse myndigheder ikke vedtager regler eller træffer beslutninger, der ikke harmoniserer med unikke nationale egenarter, som det velfungerende danske realkreditsystem. Disse betragtninger er på tilfredsstillende vis indeholdt i den foreløbige danske holdning. RR støtter i øvrigt de af Finansrådet tidligere fremførte betæneligheder ved, at de nye EU-tilsynsorganer træffer beslutninger vedrørende tekniske standarder med kvalificeret flertal.

F&P (F&P) er som udgangspunkt positiv over for forslag til ny tilsynsstruktur, men finder, at forslagene stadig indeholder en række usikkerhedsfaktorer. I forbindelse med overgang fra CEIOPS til EIOPA støtter F&P, at tilsynet med grænseoverskridende forsikringskoncerner fortsat bygger på hjemlandstilsyn og den udbygning af samarbejdet med værtslandenes tilsynsmyndigheder, som allerede indgår i Solvens II direktivet. F&P finder, at principperne om "bedre regulering" også skal gælde for de nye myndigheder. F&P lægger stor vægt på, at den interne organisation i de nye tilsynsmyndigheder i så vid udstrækning som muligt giver mulighed for, at de ansatte i myndighederne indstationeres fra de nationale tilsynsmyndigheder for en kortere årrække. F&P finder med hensyn til forslagernes gennemførelse, at mange af de foreslåede initiativer allerede er vedtaget for forsikringssektoren som led i vedtagelsen af det såkaldte Solvens II direktiv. De nye myndigheders beføjelser bør derfor ifølge F&P først træde i kraft samtidig med Solvens II direktivet (november 2012).

Realkreditforeningen finder det vanskeligt på nuværende tidspunkt at vurdere de præcise konsekvenser af de omfattende forslag. Realkreditforeningen kvitterer for det danske fokus på realkreditmodellen i relation til arbejde med ensartet praksis og bindende standarder.

Danmarks Rederiforening (DRF) præciserer, at forslaget også vedrører alm. aktieudstedende virksomheder og ikke blot finansielle virksomheder. DRF finder det betænkeligt, at ESMA får adgang til, når særlige betingelser er opfyldt, at træffe en individuel beslutning rettet til en deltager på det finansielle marked. Dermed vil danske virksomheder i realiteten blive underlagt to myndigheders tilsyn samtidig indenfor de samme områder. Omgør ESMA en afgørelse/praksis indenfor et nati-

onalt finanstilsyn, vil dette kunne skabe store problemer for virksomhederne, der har fæstet lid til, at det nationale tilsyns afgørelse står ved magt. DRF finder at i tilfælde, hvor et nationalt tilsyn har anlagt en gal praksis/truffet en gal afgørelse bør reaktionen være fra ESMA overfor den nationale myndighed, ikke overfor virksomheden. DRF bemærker endvidere, at forslaget om en "interessegruppe" i praksis langt fra vil være tilstrækkeligt til at virksomhederne og organisationerne kan følge med i forslag og drøftelser m.v. allerede af den grund, at der kun bliver et begrænset antal pladser i dette organ. DRF henviser til, at der allerede under CESR-systemet opstod store problemer for virksomhederne med at følge med i regelmængden og at kommentere herpå, da Finanstilsynet ikke regelmæssigt orienterede om CESR's forslag som alene skulle findes på CESR's hjemmeside. Vigtigheden af at have etableret pålidelige og effektive rapporteringsordninger til danske virksomheder og organisationer under ESMA bliver endnu mere afgørende, og det er ifølge DRF vigtigt, at Finanstilsynet sikrer dette.

InvesteringsForeningsRådet (IFR) henviser indledningsvist til det allerede indsendte bidrag (jf. ovenfor beskrevne høring). IFR støtter den foreløbige danske holdning dels om at afdække best practices og bevare velfungerende nationale systemer og dels om at arbejde for en klar arbejdsfordeling mellem nationale tilsyn og de nye EU tilsynsmyndigheder. IFR støtter initiativer, der kan fremme lige konkurrencevilkår i EU, men IFR finder det samtidig afgørende, at landene får mulighed for at identificere anerkendelsesværdige nationale egenarter og tilrettelægge tilsynet i forhold hertil. I den forbindelse nævner IFR, at Danmark har særligt behov for at iagttage dette på investeringsforeningsområdet, da danske foreninger er selskaber og ikke fonde som i udlandet, hvilket blandt andet giver dem et ekstra ledelsesorgan i form af foreningsbestyrelserne. Og samtidig har investorerne muligheder for indflydelse på generalforsamlinger. Endvidere har foreningerne tradition for børsnotering og -handel; løbende opgørelser af indre værdier i løbet af dagen, og de bruger dobbeltprissystemet. IFR har ofte oplevet EU-forslag, som ikke tager hensyn til disse særlige forhold, der alle er værdiskabende for investorerne. IFR finder, at der er et behov for at præcisere og anslå de forventede administrative og økonomiske omkostninger for erhvervslivet, bl.a. i lyset af, at de nye europæiske tilsyn skal finansieres delvist fra medlemsstaternes tilsyn, som i næste led finansieres af industrien.

Finansforbundet (FF) kan klart støtte de overordnede tanker om tilsynsstrukturen i EU, som forslagene er udtryk for. FF finder det vigtig vedrørende ansvarsfordelinger og retssikkerheden for de finansielle virksomheder, at kontakten fortsat er mellem det nationale tilsyn og virksomhederne, så virksomheder ikke udsættes for modsat rettede ordrer og anmodninger om oplysninger fra forskellige myndigheder samtidig. Ifølge FF bør det hele kanaliseres via det pågældende nationale tilsyn, hvilket af hensyn til retssikkerhed og kontinuitet i virksomhedsførelsen kun bør fraviges i ganske særlige tilfælde.

Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) under Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer, at forslaget vil medføre nye administrative byrder, hvor en nærmere vurdering af byrdernes omfang på nuværende tidspunkt ikke er mulig. CKR finder det må sikres, at virksomhederne ikke vil opleve at skulle indberette de samme oplysninger to gange til forskellige myndigheder. CKR indstiller til, at der

fra dansk side arbejdes for, at tilsynet vil blive tilrettelagt på en sådan måde, at virksomhederne administrative byrder vil blive så let som muligt, under hensyn til de ønskede mål med den nye tilsynsstruktur.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

I forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN-mødet den 20. oktober 2009 blev Kommissionens forslag vedr. ESFS forelagt Folketingets Europa-udvalg til orientering den 16. oktober 2009.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen kan støtte oprettelsen af ESFS, herunder etableringen af de tre nye EU-tilsynsorganer. Regeringen bakker op om en styrkelse og harmonisering af tilsyn med de finansielle markeder og virksomheder, således at der skabes lige vilkår på tværs af landene.

Regeringen arbejder samtidig for, at ESFS tager hensyn til velfungerende systemer, selv om disse ikke finder anvendelse i hele EU, og medvirker til at afdække, understøtte og bevare best-practices, som f.eks. det danske realkreditsystem.

Regeringen arbejder for at sikre et fortsat effektivt nationalt tilsyn med virksomhederne og en klar afgrænsning af ansvarsområde mellem de nationale tilsyn og de nye EU tilsynsorganer, således at virksomhederne kun får én myndighed at kommunikere med i hver sag.

Andre landes holdning

Der ventes generel opbakning til ESFS og etableringen af de nye EU-tilsynsorganer. Der forventes imidlertid at være et ønske om at afklare og præcisere delelementer i de konkrete forslag, herunder den konkrete rækkevidde af EU-tilsynsmyndighedernes beføjelser, således at der kan sikres en høj retssikkerhed for virksomhederne under tilsyn og opnås en tilstrækkelig sikkerhed for, at EU-tilsynsorganernes virke ikke i sig selv berører landenes finanspolitiske ansvar (som led i konkrete bankredninger o.l.).

Dagsordenspunkt 5a: Forberedelse af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009 - Finansielt tilsyn

Resumé

I forlængelse af konklusionerne fra ECOFIN og DER i juni har Kommissionen fremlagt forslag vedr. en ny struktur for finansielt tilsyn i EU, som etablerer et nyt makro-overvågende organ (ESRB) og en ny samarbejdsstruktur mellem de nationale tilsyn (ESFS), jf. separat dagsordenspunkt. Formandskabet sigter efter at opnå politisk enighed om begge forslag med henblik på en samlet forelæggelse herom for DER i december. Det svenske formandskab ventes på det kommende møde at orientere om afrapporteringen om forslagene til DER i december.

Baggrund

Kommissionen har den 23. september 2009 fremlagt forslag vedr. en ny struktur for finansielt tilsyn i EU. Forslagene udmønter konklusionerne fra ECOFIN-mødet den 9. juni 2009 og DER den 18.-19. juni 2009 på baggrund af Kommissionens meddelelse af 27. maj 2009. Forslagene bygger oprindeligt på anbefalingerne fra de Larosière-arbejdsgruppen fra februar 2009.

Det svenske formandskab har fremlagt en tidsplan, hvorefter der sigtes efter at opnå politisk enighed om forslagene til en ny tilsynsstruktur forud for DER den 10.-11. december 2009. Efterfølgende kommer konsekvensændringer i en række konkrete finansielle direktiver som følge af den nye tilsynsstruktur.

Indhold

Kommissionens forslag omfatter to overordnede elementer 1) et europæisk udvalg for systemisk risiko (ESRB - European Systemic Risk Board), og 2) et europæisk system for finansielt tilsyn (ESFS - European System for Financial Supervision), som omfatter etableringen af tre nye EU-tilsynsorganer (ESA'er - European Supervisory Authorities).

Der blev opnået politisk enighed om ESRB på ECOFIN i oktober, og formandskabet sigter efter politisk enighed om ESFS på det kommende møde, jf. separat dagsordenspunkt, med henblik på en samlet forelæggelse for DER den 10.-11. december.

Når der er enighed om de overordnede elementer forventes der efterfølgende drøftet forslag til konkrete ændringer i de relevante direktiver, f.eks. kapitalkravsdirektivet.

Det svenske formandskab ventes på det kommende møde at orientere om resultatet af ECOFIN's drøftelser med henblik på at kunne orientere herom til DER i december. Det spanske formandskab ventes endnu ikke at have fastlagt en konkret tidsplan for det videre arbejde hermed efter nytår.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Der har endnu ikke været substansdrøftelser i Europa-Parlamentet vedr. Kommissionens konkrete forslag vedr. en ny europæisk tilsynsstruktur eller tidsplanen for det videre arbejde.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Formandskabets orientering har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Formandskabets orientering har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets orientering har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Der har ikke været foretaget ekstern høring over formandskabets orientering.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europa-udvalg har bl.a. fået forelagt Kommissionens forslag vedr. ESRB til forhandlingsoplæg i forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN-mødet den 20. oktober 2009. Ved samme møde fik Folketingets Europa-udvalg forelagt Kommissionens forslag vedr. ESFS til orientering. Forslaget vedr. ESFS forelægges Folketingets Europa-udvalg til forhandlingsmandat ved fremlæggelsen af dagsordenen for det kommende ECOFIN-møde (jf. separat dagsordenspunkt).

Holdning**Foreløbig dansk holdning**

Regeringen vil tage formandskabets orientering til efterretning, og kan støtte en ambitiøs tidsplan for det videre arbejde under efterfølgende formandskaber.

Andre landes holdning

Alle lande ventes at kunne tage formandskabets orientering til efterretning, og at støtte en ambitiøs tidsplan for det videre arbejde under efterfølgende formandskaber.

Dagsordenspunkt 5c: Forberedelse af Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009 – Finansielle exitstrategier

Resumé

ECOFIN ventes på det kommende møde at vedtage rådskonklusioner om principper for finansielle exitstrategier. Der er enighed om behovet for en koordineret strategi, som tager udgangspunkt i forholdene i de enkelte lande, og som bør tage udgangspunkt i en tilbagerulning af garantiordningerne før de øvrige støtteordninger. Der ventes enighed om at opfordre EFC og Kommissionen til at arbejde videre med principperne og modaliteterne for sådanne exitstrategier.

Baggrund

Den økonomiske og finansielle krise indebar bl.a., at der i en lang række lande blev etableret en række støtteordninger til den finansielle sektor i form af garantier, rekapitaliseringer og – i enkelte lande – opkøb af dårlige aktiver.

Der er nu de første tegn på, at situationen på de finansielle markeder er stabiliseret og i gradvis bedring. Det vil have positive afsmittende virkninger på den finansielle sektor generelt, selv om det er for tidligt at konkludere, at sektorens problemer er overstået og at støtteordningerne kan sættes i bero.

Det er imidlertid relevant at begynde overvejelserne om principper for afvikling af støtteordningerne, og på ECOFIN-mødet i november blev der indledt en første overordnet drøftelse heraf med udgangspunkt i et diskussionspapir fra den økonomiske og finansielle komité (EFC).

I drøftelsen var der generel enighed om en række principper, og ECOFIN ventes på det kommende møde på den baggrund at vedtage konklusioner med nedstående budskaber.

Indhold og udkast til rådskonklusioner

Der ventes i ECOFIN enighed om, at udfasningen af finansielle støtteordninger skal koordineres mellem medlemsstaterne. Ordningerne indeholder i de fleste lande incitament til udfasning. Koordineringen ventes at lægge op til en gensidig udveksling af oplysninger vedrørende exit på et tidligere tidspunkt samt åbenhed om exitstrategier i forhold til offentligheden og den finansielle sektor. En koordineret tilgang forudsætter ligeledes en fælles ramme for, hvordan incitamenterne til at træde ud af ordningerne styrkes, samt en vurdering af den finansielle stabilitet i EU som helhed og i de enkelte medlemsstater.

Der ventes i ECOFIN desuden enighed om, at timingen af den faktiske exit skal baseres på en række forskellige indikatorer, herunder makroøkonomisk og finansiell stabilitet og en tilbagevenden til velfungerende kreditformidlingskanaler. Den konkrete exit fra de finansielle støtteordninger vil afhænge af de specifikke forhold i de enkelte lande, og vil ikke nødvendigvis ske samtidigt.

Der ventes i ECOFIN endvidere enighed om, at garantiordningerne bør tilbagerulles før rekapitaliseringsordningerne og programmerne for opkøb af dårlige aktiver, idet garantiordningerne griber løbende ind i og forvrider markedets dag-

til-dag funktion, mens de øvrige ordninger har mere karakter af éngangsoperationer, hvis forvridende effekter snarere optræder på lidt længere sigt.

ECOFIN ventes desuden at understrege betydningen af, at bankerne fortsætter afviklingen af dårlige aktiver, og at medlemslandene understøtter incitamenterne hertil, og at opfordre den europæiske banktilsynskomité (CEBS) til regelmæssigt at belyse udviklingen i styrken af bankernes balancer, herunder gennem stress-test af bankernes afhængighed af offentlig støtte, og tilgængelighed af kapital til udlån i forbindelse med afvikling af støtteordningerne.

ECOFIN ventes endeligt at opfordre EFC og Kommissionen til at arbejde videre med principperne og modaliteterne for udfasning af garantierne og de øvrige finansielle støtteordninger og at rapportere tilbage til ECOFIN herom så snart som muligt og med regelmæssige mellemrum.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Sagen har ikke i sig selv konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen vurderes ikke i sig selv at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i høring

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

På ECOFIN-mødet den 10. november 2009 var der en generel drøftelse af principper for finansielle exitstrategier, som i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN-dagsordenen blev forelagt Folketingets Europa-udvalg til orientering den 6. november 2009.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne.

Andre landes holdning

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 6a: (evt.) Finansielle tjenesteydelser – Fælles eurobetalingsområde, SEPA

Resumé

Med SEPA (Single European Payments Area) indføres en ny infrastruktur, således at der fremover ikke skelnes mellem indenlandske og grænseoverskridende betalingsoverførsler i euro i Europa. Den nye infrastruktur er således en base for betalingsformidling i euro, og den kan skabe væsentlige samfundsmæssige gevinster for EU, men det kræver at de SEPA baserede produkter anvendes i praksis. På det kommende ECOFIN ventes en vedtagelse af rådskonklusioner, der søger at understøtte udbredelsen og anvendelsen af attraktive SEPA baserede produkter.

Baggrund

Formålet med SEPA er at effektivisere betalinger i euro, således at der ikke skelnes mellem indenlandske og grænseoverskridende transaktioner i euro i EU. Midlet er at opbygge en fælles infrastruktur for betalinger i euro for herigennem at fjerne de eksisterende nationale barrierer for grænseoverskridende betalinger, fremme konkurrencen mellem betalingsydelser og understøtte den økonomiske integration i EU.

SEPA baserede produkter fungerer i dag parallelt med de nuværende betalingsinfrastrukturer, men skal på længere sigt erstatte dem i de EU-lande, der har euro som valuta. I Danmark og andre EU-lande, der ikke har euro som valuta, samt i Norge, Island, Liechtenstein og i Schweiz kan betalingsformidlere tilslutte sig SEPA og tilbyde deres kunder SEPA baserede produkter til transaktioner i euro.

SEPA har været indført i etaper. Fra januar 2008 har danske pengeinstitutter kunne tilbyde kunder at foretage overførsler mellem konti i euro ved brug af "SEPA Credit Transfers". Fra d. 2. november 2009 er det med "SEPA Direct Debit" blevet muligt at foretage direkte betalingstræk på kundernes konto i stil med Betalingservice i Danmark.

Indhold

På det kommende ECOFIN forventes en vedtagelse af rådskonklusioner.

Der ventes en konstatering af, at "SEPA Credit Transfer" to år efter indførelsen kun anvendes i begrænset omfang i euroområdet og mest til grænseoverskridende betalinger. Der ventes endvidere en general støtte til udbredelsen af SEPA produkterne for at opnå så store samfundøkonomiske gevinster for EU som muligt.

Der ventes en opfordring til deltagerne i SEPA om:

- at forstærke indsatsen med at udbygge infrastrukturen med tekniske standarder for kortmarkedet
- at udvikle og markedsføre nye produkter, der gør det fordelagtigt at overgå til SEPA baserede produkter

Der ventes en generel opfordring til at

- offentlige myndigheder anvender SEPA baserede produkter så snart som muligt
- Kommissionen og ECB analyserer om der via lovgivning skal sættes bindende slutdatoer for overgang til SEPA Credit Transfers og SEPA Direct Debits (SDD) for at reducere overgangsperioden til SEPA.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ved rådskonklusioner afgør Europa-Parlamentet, om det vil afgive en udtalelse.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke statsfinansielle konsekvenser

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Ved succesfuld udrulning ventes SEPA at få gavnlige samfundsøkonomiske effekter i EU. Effekterne i Danmark ventes umiddelbart at være beskedne givet at transaktionsomfanget i euro udgør en relativ lille del af alle de transaktioner, hvor danske aktører er en part. Omkostninger for danske virksomheder ved at have aktiviteter i forskellige eurolande vil blive reduceret, f.eks. vil det blive muligt for en koncern at styre sin likviditet i euro centralt, og på længere sigt kan øget konkurrence på markedet for betalingstjenester i EU medføre lavere priser til gavn for også danske forbrugere og virksomheder.

Høring

Der er ikke foretaget høring om rådskonklusionerne.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

SEPA projektet er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECO-FIN møderne d. 10. oktober 2007 og d. 22. januar 2008.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter en effektivisering af betalingsinfrastrukturen i Europa gennem etableringen af SEPA.

Andre landes holdninger

Det ventes, at alle lande vil kunne støtte rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 6b: Finansielle tjenesteydelser – Derivatmarkeder

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af rådskonklusioner om øget regulering af markedet for handel med derivater. Formålet er, at skabe bedre gennemsigtighed og forbedre stabiliteten på disse markeder, som kan have og har haft indvirkning på den finansielle stabilitet.

Baggrund

Kommissionen har offentliggjort en meddelelse om sikring af et effektivt, sikkert og stabilt derivatmarked 20. oktober 2009.⁴

Handel med derivater som f.eks. optioner og futures sker i dag ofte direkte mellem køber og sælger ved en såkaldt Over the Counter (OTC) handel. Markedsdeltagerne har som følge heraf ikke adgang til oplysninger om de priser, derivaterne handles til, fordi de ikke er offentligt tilgængelige. Endvidere kan markedsdeltagerne ikke værdiansætte deres positioner. Således er handlen med OTC derivater i dag præget af uigennemsigtighed.

Et derivat er et afledt finansielt instrument. Det kan eksempelvis være en aktieoption, som er en kontrakt, der giver ejeren heraf retten men ikke pligten til at købe eller sælge en aktie til en aftalt pris på et aftalt fremtidigt tidspunkt. Udviklingen i optionens værdi afhænger af udviklingen i den underliggende aktie. Køberen af en aktieoption har en risiko for, at aktieoptionens værdi udvikler sig i sælgers favør og omvendt. Køberen af en aktieoption har desuden en risiko i forhold til den underliggende aktie, som aktieoptionens værdi afhænger af. Der til kommer, at køber og sælger har en risiko for, at modparten ikke kan opfylde sine forpligtelser. Sidstnævnte risiko kaldes modpartsrisiko.

Modpartsrisiko er særlig vanskelig at værdifastsætte. Dette har i særdeleshed været tilfældet i forbindelse med den finansielle krise, hvor det i løbet af krisen blev tydeligt, at mange finansielle virksomheder havde nogle helt andre risici på hinanden, end de var klar over før krisen.

Hvis en handel cleares via en central modpart betyder dette, at den centrale modpart indtræder i alle handler som henholdsvis køber og sælger. Parterne i en handel får derfor i sidste ende altid den centrale modpart som modpart. De behøver derfor ikke bekymre sig om, hvorvidt den, de handler med, er økonomisk svag eller stærk. Til gengæld koncentrerer risikoen hos den centrale modpart, som løbende vil afdække risikoen ved at kræve sikkerhedsstillelse fra dem, der handler med derivater, alt afhængig af hvor meget de handler. Dermed reduceres modpartsrisikoen. Der er i dag ikke nogen dansk central modpart, men flere centrale modparter med hjemsted i Europa tilbyder at agere central modpart ved derivathandler.

En væsentlig del af derivatmarkedet er i dag standardiseret så langt, at det er muligt at øge lovreguleringen af området og for eksempel kræve clearing via en

⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#communications

central modpart. Det er dog ikke alle dele af markedet, der er egnet til at blive clearet via en central modpart. Imidlertid kan der blive udviklet nye produkter, som med tiden kan få en standardiseret form, som det for eksempel er tilfældet for aktieoptioner, og som dermed vil egne sig til at blive clearet via en central modpart.

Det har stor betydning i krisetider, at den risiko, som de finansielle virksomheder har på hinanden i forbindelse med handel med derivater, mindskes.

Indhold

På det kommende ECOFIN forventes en drøftelse af rådskonklusioner der vil tage udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om initiativer til sikring af et effektivt, sikkert og solidt marked for handel med derivater.

Der ventes enighed om, at der er et behov for at formindske modpartsrisici. Dette skal bl.a. ske ved:

- at fremme clearing via en central modpart, som er tilfredsstillende reguleret og underlagt tilsyn af finansielle myndigheder
- at kræve clearing via central modpart af alle standardiserede derivater
- at kræve passende sikkerhedsstillelse ved bilaterale handel (dvs. ikke – standardiserede derivater) ligesom der skal stilles højere kapitalkrav i disse tilfælde.

Endvidere ventes enighed om, at man skal forbedre gennemsigtigheden for handel med derivater ved

- at kræve indberetning af transaktioner til en fælles database
- at sikre at alle handel, der er egnede hertil, handles på et organiseret marked
- at forstærke gennemsigtigheden i forhold til priser og risici såvel før som efter en handel med derivater har fundet sted.

Det ventes at Rådet vil opfordre Kommissionen til at inddrage initiativerne i relevante direktiver.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ved rådskonklusioner afgør Europa-Parlamentet, om det vil afgive en udtalelse.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne berører ikke lovgivningen i Danmark, men en vedtagelse af et nyt direktiv samt revidering af eksisterende vil have lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke statsfinansielle konsekvenser

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusioner har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser, men en implementering af rådskonklusionerne vil reducere modpartsrisici ved handel med derivater, hvilke kan reducere risici i den finansielle sektor i krisetider og dermed reducere de samfundsmæssige omkostninger forbundet med finansiell ustabilitet.

Høring

Der er ikke foretaget høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning**Dansk holdning**

Danmark kan støtte rådskonklusioner, der øger regulering af markedet for handel med derivater som beskrevet ovenfor.

Andre landes holdninger

Det ventes, at alle lande vil kunne støtte konklusionerne.

Dagsordenspunkt 6c: Finansielle tjenesteydelser – Styrkelse af rammerne for finansiel stabilitet i EU

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af rådskonklusioner vedrørende rammerne for finansiel stabilitet i EU. Kommissionen har offentliggjort en meddelelse der indeholder forslag til at styrke overvågning, tidlig intervention, krisehåndtering og kriseløsninger for banker i EU. Rådskonklusionerne ventes at opfordre Kommissionen til at arbejde videre med disse emner og at vende tilbage til Rådet i løbet af foråret 2010 med forslag om den videre proces.

Baggrund og indhold

Kommissionen offentliggjorde d. 20. oktober en meddelelse om rammerne i EU for grænseoverskridende krisehåndtering i banksektoren⁵. På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af rådskonklusioner, der vil opfordre Kommissionen til at arbejde videre med emnerne. Det gælder i særdeleshed i forhold til at:

1. Skabe et fælles udgangspunkt for overvågning, tidlig intervention og kriseløsninger, samt at fastlægge rammer for overførsel af aktiver på tværs af grænser.

Rammerne for finansiel stabilitet er i dag altovervejende nationale og har primært et nationalt sigte. Som følge heraf er der betydelig forskelle i f.eks. de værktøjer offentlige myndigheder har til rådighed til tidlig intervention, krisehåndtering og kriseløsning. Det komplicerer og kan forøge omkostningerne ved en håndtering af en krise i en grænseoverskridende bank. Kommissionen vurderer, at det er nødvendigt med konvergens og harmonisering for at skabe det bedste udgangspunkt for fælles, billigere kriseløsninger.

I forhold til overførsel af aktiver er det relevant i den situation hvor en grænseoverskridende bank set under ét er solvent, men dele af banken nærmer sig insolvens. Da vil muligheden for at overføre aktiver inden for banken – men på tværs af grænser – kunne bidrage til at forebygge eller håndtere en krise. Før at aktiver vil kunne overføres er det afgørende, at der stilles passende sikkerhed i forhold til det land, aktiverne overføres fra. Hvorledes dette kan gøres i praksis skal undersøges nærmere. Uden denne mulighed kan myndigheder i en stresset situation blive tvunget til at "ring fence" de aktiver, der findes inden for landets grænser, hvilket samlet set vil kunne indebære større omkostninger i forbindelse med kriseløsningen.

2. Understøtte en kontrolleret lukning af banker og overveje muligheden af en europæisk likvidationsmyndighed (European Resolution Authority).

I henhold til de eksisterende regler for likvidation og sanering skal hver enhed i en bank behandles separat ved likvidation. Det er yderst kompliceret og ressourcekrævende – ikke mindst ved grænseoverskridende ban-

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/crisis-management/091020_communication_en.pdf

ker. Det skal overvejes, om det vil være muligt at omorganisere eller afvikle en bank med datterselskaber samlet og om det vil være hensigtsmæssigt med en europæisk myndighed, der kan afvikle grænseoverskridende banker.

3. Øge den private sektors bidrag til krisefinansiering.

Muligheder for at øge den private sektors egne bidrag til finansiering af finansielle kriser overvejes nærmere. En mulighed kunne være at udvide indskydergarantiordningen til også at kunne omfatte krisefinansiering, som det er tilfældet i visse medlemslande.

Det bemærkes, at Kommissionens meddelelse om emnet er meget åben og forelægger ideerne til drøftelse. Rådskonklusionerne ventes at opfordre Kommissionen til at arbejde videre med ideerne og at vende tilbage til Rådet i løbet af foråret 2010 med forslag om den videre proces.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om udkastet til rådskonklusioner.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne ventes ikke i sig selv at have statsfinansielle konsekvenser. Hensigten er at styrke rammerne for finansiell stabilitet i EU med henblik på at adressere risici tidligere og bedre, og dermed reducere de potentielle fremtidige omkostninger forbundet med finansiell ustabilitet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne ventes ikke i sig selv at have samfundsmæssige konsekvenser. Hensigten er at styrke rammerne for finansiell stabilitet i EU med henblik på at adressere risici tidligere og bedre, og reducere de samfundsmæssige omkostninger forbundet med finansiell ustabilitet.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Rådskonklusioner om samme emne er blevet forelagt Europaudvalget forud for ECOFIN møderne d. 9. oktober 2007, d. 14. maj 2008 og d. 20. oktober 2009.

Holdning**Regerings holdning**

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusioner, der bakker op om at arbejde videre med de problemstillinger, Kommissionen har nævnt i sin meddelelse.

Andre landes holdninger

Andre landes holdninger kendes endnu ikke.